

Divortul prin acordul sotilor
in lumina prevederilor Legii nr. 202 din 25.10.2010 privind unele masuri
pentru accelerarea solutionarii proceselor

Recent au intrat in vigoare prevederile Legii nr. 202/2010 care modifica si completeaza o parte din dispozitiile referitoare la procedura divortului intemeiat pe acordul sotilor, asa numitul "divort amiabil", prevazute in Codul familiei si Codul de procedura civila.

Astfel, noile reglementari nu vin doar in sprijinul instantelor de judecata oferind magistratilor posibilitatea solutionarii mult mai rapide a unor procese de divort, dar simplifica procedura divortului si pentru sotii care inteleg ca relatia lor nu mai functioneaza si care nu isi mai doresc continuarea casatoriei.

In conformitate cu noile prevederi, divortul prin acordul sotilor va putea fi pronuntat de catre instanta judecatoreasca indiferent de durata casatoriei si indiferent daca exista sau nu copii minori rezultati din casatorie.

Aspectele asupra carora sotii trebuie sa ajunga la un numitor comun pentru ca instanta sa poata pronunta divortul prin acordul partilor sunt urmatoarele:

- desfacerea casatoriei;
- incredintarea copiilor minori;
- cuantumul pensiei de intretinere care urmeaza sa se stabileasca in favoarea copiilor minori;
- numele pe care il vor purta partile dupa desfacerea casatoriei;

- un eventual program de vizita pentru parintele caruia nu i se incredinteaza copiii si chiar impartirea bunurilor comune, dobandite de sotii in timpul casatoriei lor.

In masura in care notiunea de “avantaj” este una adecvata atunci cand discutam despre un divort, iata si care sunt avantajele pentru sotii care reusesc sa faca un ultim efort in surmontarea diferendelor dintre ei si gasirea unui numitor comun:

- durata mult mai redusa: intr-un asemenea dosar nu mai este necesara administrarea tuturor probelor si implicit audierea martorilor pentru stabilirea motivelor de divort si a culpei sotilor in deteriorarea relatiilor de familie;
- costuri mai mici: taxa judiciara de timbru pentru divortul prin acordul partilor este de 8 lei si, de asemenea, si onorariul aparatorului ales ar trebui sa fie mai scazut avand in vedere ca si efortul depus va fi mai redus;
- protejarea intimitatii prin evitarea “spalarii in public a rufelor murdare” si proferarea acuzatiilor reciproce pentru deteriorarea a relatiilor dintre parti, acuzatii care nu fac decat deliciul participantilor la sedintele de judecata si nu rezolva in fapt lucrurile nespuse si nerezolvate de catre sotii la timpul lor.

Dincolo de toate acestea, intelegerea parintilor cu privire la incredintare copiilor prezinta avantajul incontestabil de a implica si de a expune cat mai putin posibil minorii in procesul de divort, mai ales ca minorii au cel mai mult de suferit in astfel de situatii. Stiut fiind ca atragerea, constienta sau nu, a copiilor in disputele dintre parinti genereaza efecte negative asupra psihicului acestora, parintii care au hotarat sa se separe trebuie sa abordeze divortul cu responsabilitate si maturitate, iar din aceasta perspectiva sa faca tot posibilul pentru a diminua aceste consecinte.

In aceeasi ordine de idei, daca pana la aparitia Legii nr. 202/2010, judecatorul era obligat sa audieze copiii minori avand varsta de peste 10 ani pentru a afla si optiunea acestora privind incredintarea, chiar si atunci cand parintii se intelegeau cu privire la

acest aspect, ramane de vazut in ce masura instantele vor aprecia necesara pentru solutionarea cauzei audierea minorilor in situatia divorturilor prin acordul partilor.

Cu toate acestea, judecatorul are in continuare obligatia ca la solutionarea cererilor accesorii divortului, referitoare la incredintarea copiilor minori, obligatia de intretinere si folosirea locuintei, sa tina seama si de interesele minorilor, altfel spus este mentinuta obligatia de a verifica si cenzura daca intelegerea parintilor corespunde interesului superior al copiilor.

De asemenea, in viitorul apropiat, sotii care doresc sa divorteze de comun acord si nu au copii minori se pot adresa si ofiterului de stare civila ori notarului public de la locul incheierii casatoriei sau al ultimei locuinte comune a sotilor in vederea desfacerii casatoriei si eliberarii unui certificat de divort.

Cererea de divort se va depune de cei doi sotii impreuna, iar ofiterul de stare civila sau notarul public le va acorda un termen de 30 de zile pentru eventuala retragere a cererii de divort.

La expirarea acestui termen, daca sotii vor insista in desfacerea casatoriei, ofiterul de stare civila sau, dupa caz, notarul public le va elibera certificatul de divort fara sa faca vreo mentiune cu privire la culpa sotilor.

Daca sotii nu se inteleg asupra numelui de familie pe care sa il poarte dupa divort, ofiterul de stare civila sau, dupa caz, notarul public va emite o dispozitie de respingere a cererii de divort si va indruma sotii sa se adreseze instantei de judecata.

Nu se stie exact cand va fi posibil divortul prin acordul sotilor pe cale administrativa sau prin procedura notariala, insa legea precizeaza ca in termen de 60 de zile de la publicarea legii, adica pana in data de 25 decembrie 2010, Ministerul Justitiei, Uniunea Nationala a Notarilor Publici din Romania si Ministerul Administratiei și Internelor vor avea obligatia de a propune masurile necesare pentru punerea in aplicare a noilor reglementari privind divortul.

Avocat Iuliana Țiplea